

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Decreta Provinciae Mediolanensis Svb B. Carolo Borromeo, Cardinale
Archiepiscopo, Diuersis temporibus in sex Concilijs, totidemq[ue]
voluminibus edita

Speciano, Cesare

Brixiae, 1603

Tit. XI. De Locato, Et Condvcto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10553

Synma-
eh^o Papa
3. ca. 26.
12. Tom.
Concil.
relato
12. q. 2. c.
si qs. de
clericis.
Sess. 21.
cap. 2. de
refor.

Quæ pro eius sustentatione clericus, in ordinum sua promotione, ne distrahantur. Cap. XIII.

Episopus, cum clerum, ut iussum est, recognoscet; hoc, præter cætera, videat, An in alicuius clerici titulo, censuræ Ecclesiastico, vel etiam laicali, cuius nomine is ordinibus adscriptus est, quicquam innovatum sit. Siq, vel beneficii Ecclesiastici cessionem, uel patrimonij alienationem, uel pensionis extinctionem, aut remissionem factam esse compererit; canonum iure, sanctioneq, Tridentina agat, ut iuridicè recuperetur, restituaturve, quod uel cessum, uel alienatum, uel remissum, extinctumve, ipsi clerico præiudicium adfert ad uitæ sustentationem: aut si quid alia ratione, pacto uel commissum, actumve est, quod uel decreto Tridentino, ea de re edito, sacrifve canonibus repugnat, uel fraudem facit. Contra quoscumque uerò, qui tale quippiam admisierint, idem pænis agat, iure canonico constitutis, iisdemq, ab Synodo etiam Tridentina renouatis.

Sess. 25.
c. 11. de
refor.

Qui pro ecclesiasticis locationibus ad longum tempus, itidem perpetuis iudices sint. Cap. XV.

Quibus iudicibus auctoritate Concilij Tridentini, facultas data est, qua rerum Ecclesiasticarum locationes ad longum tempus factas rescindant, nullasq, decernant; perpetuas etiam locationes cognoscere, itidemq, rescindere, ac irritas facere; ad eiusdem Concilij Tridentini præscriptum, ij ipsi, & possint, & debeant.

DE LOCATO, ET CONDUCTO

Tit. XI.

Quibus nè quidem per breue tempus Ecclesiastica bona locari non debent. Qualiterq, Episcopus inquirat ne quæ Simonia intercesserit. Cap. I.

Nec Ecclesiasticorum beneficiorum bona patronis, ne uel item eis, quorum cessione ea beneficia obtinentur, neq; illis præterea, qui primo, secundo uel consanguinitatis gradu cum eisdem iuncti sunt, nè per suppositas quidem personas, ac ne ad breue sanè tempus, locari liceat, idq, nisi cognita prius Ecclesiæ utilitate Episcopus, data in scriptis facultate, concesserit. Quicumq; secus fecerit, fructibus unius anni mulctetur, quos ex eorum beneficiorum prædijs bonisve capit.

Inquirat præterea Episcopus diligenter, an aliqua Simoniæ labes contra Etia inter eos sit.

In loca-

In locationibus bonorum ecclesiasticorum, pro expensis melioramentorum: Qualiter paciscendum, & ille perfoluenda. Cap. II.

VSV, & diuturna consuetudine compertum est, quantum Ecclesijs detrimenti, damniq; sæpe importet illa prædiorum Ecclesiasticorum locatio, quæ ad certum tempus pactionibus ijs iniri solet, vt meliora reddi liceat; ac interdum ea conditione, vt qui sumptus facti sunt, nè possint, nisi in ipso extremae locationis tempore, recuperari, & qui item conduxerint, eijci, amouerive à possessione ne possint; nisi quidquid in illis melioribus reddendis pecuniæ erogarint. quidquidve sumptus fecerint, id omne receperint: quare nos Ecclesiarum utilitati consulentes, & huic rei unde tantum detrimenti, tantumq; incommodi ipsis Ecclesijs accidere sæpe solet; quantum in nobis est, occurrere volentes, ita statuimus.

Prosequutio prædictorum. Cap. III.

QUæcumque Ecclesiasticorum prædiorum locationes ad certum tempus in posterum eo pacto fient, vt illa meliora reddi liceat; & quidquid in illis sarcinendis, restituendisve erogatum sit, id ei qui conduxit, solui oporteat; hæc inita locationum pactio, nè ius tribuat faciendi impensas, in quouis adificij genere vtilis, nisi eas, quæ maiorem summam non excedant, quam illa sit, quam conductor retinendo singulis annis, quibus firma est locatio, tertiam partem eius, quod locationis nomine soluere debet, recuperare possit.

Eam autem ipsam tertiam partem eius quolibet anno retineat, quod ad quidquid erogarit, ipse recuperet.

Si quæ uerò impensæ, ad usum necessarium pertinentes, factæ sint, ad quæcumque summam perueniant; tum ob eiusmodi impensas conductor eadem ratione partem tertiam sibi in singulos annos retineat. Sin autem ad sumptus, qui necessarij facti sunt, recuperandos non satis fuerit ea tertia pars; nè completa etiam locationis die, à prædiorum possessione, qui conduxit, antequam ei satisfactum sit, amoveatur: sed Ecclesiæ Rectori liberum sit, atque integrum, aut comparata aliunde pecunia, aliave quauis ratione ipsa prædia de conductore redimere, aut eadem illi ipsi conductori iterum, consentiente Episcopo, locare; idq; tot annis saltem, ut tertiam partem ad minimum in singulos annos eius rei retinendo, quam locationis nomine soluit, id omne, firma adhuc locatione, recuperet, quod ipse erogarit. Si uerò qui his conditionibus conduxerint, tertiam ipsam partem quotannis non retinuerint. nè ius sit eis ab Ecclesia, nec à Rectore, qui in ea succedet, partem, quam non retinuerint repetendi, sed eorum culpæ adscribatur.

In ijs autem locationibus, quæ à Rectoribus iam ad tempus, ita inita sunt, ut conductores prædia meliora faciant; huiusq; pactionis, vi, atq; ratione edifica facta, tectaq; sunt, vel in posterum conductoris sumptibus meliora reddentur; hos sumptus, quos fecerit conductor, ea ratione recuperet, quæ à nobis hoc decreto præscribitur; nisi id conuentum sit, ut breuiori tempore soluantur, quàm à nobis statutum est.

Quod si is, qui iam conduxit, & prædia meliora fecit, tertiam eam partem retinere nolit; sed vna tantùm solutione sibi restitui velit id omne, quidquid iam erogarit; partem illam, quam sibi retinere licet, apud hominem aliquem, cui tutò committi possit, quolibet anno deponat, ut sperari aliquando possit, prædia ipsa Ecclesiastica recuperari aliqua ratione posse.

Si verò conductor eam tertiam partem non deposuerit, sed Rectori Ecclesiæ soluerit; Rector, qui succedet, illam ab eo repetere possit, aut in rerum, quæ meliores factæ sunt, rationem referre. Rector autem, qui tertiam hanc partem temerè receperit, dimidia parte fructuum, quos quolibet anno ex ipso beneficio Ecclesiastico percipit singulis annis mulctetur.

Si qui præterea, ob sumptus in prædijs quibusuis Ecclesiasticis factos, creditores sunt; eaq; prædia non ipsi, sed Ecclesiæ Rector quauis ratione possidet, nè ea hypothecæ diutius sint, id quod mutua quadam collusione aliquando factum est; in hac ipsa re id curet Episcopus, ut eadem tertiæ partis annua solutione, quidquid in sumptus erogatum est, etiam fructibus sequentis nomine depositis, aut alia ratione, eis restituatur.

Liberum tamen sit Episcopo, in his omnibus, si quando pro beneficij tenuitate, aliave iusta causa, aliquid minus tertia ea parte præscripta in singulos annos solui, aut retineri censuerit; id arbitrio suo scriptis concedere.

Qualiter, & quæ bona capitularia canonicis, & eorum propinquis locari nequeant. Cap. IIII.

NE liceat Canonicis, alijsve de capitulo bona, redditus, & prouentus, aut exactiones, emolumentave, etiam incerta, ad capitulum quouis modo spectantia, per se, vel per interpositam personam, nè ad modicum quidem tempus, conducere; alioqui contractus omnes irriti sint, ac nulli; & tam locatores, quàm conductores Canonici, Episcopi arbitratu puniantur.

Item sancimus de eorum propinquis, & consanguineis secundo, vel ætiori gradu iunctis, nisi, quod ad hos attinet, cognita Ecclesiæ utilitate, Episcopus id scripto conceperit. Exactionem tamen decimarum capituli, etiam ab ijs de capitulo suum ad usum conduci liceat, facultate ab Episcopo data, cum grauis causa urgebit: Ac ades etiam capitulares habitandi causa.